

med, at han nok saa flot mente, at Lægen kunde føre Journal og meget andet gratis. Det var i den Sammenhæng, jeg udtalte det. Jeg har ikke noget imod, at dette Lovforslag bliver sat i Forbindelse med Skattelovene; hvis Ministeriet vil give Landboerne Skattelovene, kunne Landboerne godt give Ministeriet en Ligsynslov.

Nørhave: Jeg har et Par Bemærkninger at gøre over for det ærede Medlem for Holbæk (Fogtmann). Han vendte sig mod mig i Anledning af, at jeg havde nævnt, at Ligsynsmændene udsurgte de afdødes efterladte. Jeg sagde dette i Anledning af, at Ordføreren havde sagt, at de surgte ikke en Gang dem, og det gøre de dog sikkert. De efterladte opgave i deres Svar i Reglen den Sygdom, som de have faaet Indtrykket af, at den afdøde var behandlet for af Lægen. Det ærede Medlem sagde ogsaa, at den Udgift, der vilde følge af dette Lovforslag, vilde være meget lille i Sammenligning med den Udgift, der mange Gange var forbunden med at søge Læge til den syge, forinden han var død. Men jeg vil sige, at der er jo dog ogsaa Forskel. Naar vedkommende først er død, er der ingen Mening i at paalægge de efterladte at hente Lægen. Det staaer jo enhver frit for at hente Læge til Ligsyn, men herefter bliver det en Tvang, der paalægges de efterladte, de faa en Ekstraudgift, enten de ere rige eller fattige. Vi hørte jo, at den højtærede Minister ikke var særlig gunstig stemt for, at denne forøgede Udgift blev lagt over paa Statskassen, saa vi kunne ikke vente noget i saa Henseende. For øvrigt udtalte den højtærede Minister sig efter min Mening temmelig strengt over for alle de Autoriteter, han nævnte, baade Sogneraadene, Politimestrene og Ligsynsmændene, de havde slet ingen Betingelser, sagde han, for at kunne syne Lig. Vi have dog en Anvisning, der, saa vidt jeg forstaaer, er lægevidenskabelig affattet, og som angiver, hvad Tegn der er paa de afdøde, hvorefter man kan bestemme og konstatere, at Døden er indtraadt. Den have Ligsynsmændene at rette sig efter, og jeg tror sikkert, at de som samvittighedsfulde Mænd altid ville se efter, om disse Dødstegn ere til Stede, saa jeg tror, det er temmelig strengt at sige, at de mangle alle Betingelser. En samvittighedsfuld Mand med en sund og god Oplysning kan nok have Betingelser derfor, naar han fra Lægerne har en Anvisning paa, hvad Tegn der skal være paa

de afdøde, for at man kan konstatere, at Døden er indtraadt.

Den ærede Ordfører gjorde baade til det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Jørgensen) og mig en Bemærkning i Anledning af, at vi havde anket over, at den Læge, som havde besøgt den afdøde, før han var død, skulde tilkaldes til Ligsyn. Han mente, det ikke var tilfældigt, at det var sat ind i Loven, det var netop af videnskabelig Interesse. Han har for øvrigt faaet Svar herpaa fra det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds, men jeg vil tilføje: Naar der nu er Mistanke om, at det er Lægen, der er Forbrøderen eller den, der ved forkert Medicin er Skyld i Dødsfaldet, hvordan skal det saa konstateres, at der er foregaaet en Fejltagelse fra vedkommende Læges Side? Saa synes jeg netop, det var heldigt, om vedkommendes efterladte havde Lov til at hente en anden Læge til at syne Liget. Den ærede Ordfører syntes slet ikke, at det kunde gaa an at paalægge Lægerne noget Ekstraarbejde uden at betale dem derfor, men han havde ingen Betænkelse ved ifølge Lovforslaget at paalægge Beboerne en større Udgift, der baade efter, hvad han selv har vist, og efter hvad der kan konstateres fra de Erfaringer, vi have med Hensyn til Ligsyn, vil blive ikke saa ubetydelig. Det er en Udgift, der paalægges de Folk, hvis Bopæl ligger mere end $\frac{1}{4}$ og mindre end en hel Mil fra Lægens. Det vil blive en Udgift for hver afdød i disse Hjem paa en 10—12—14 Kr., og det synes jeg dog ogsaa, vi maa tage i Betragtning. Som det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (R. Hansen) udtalte før, bør vi ikke paalægge Folk en stor Udgift, medens Naboer, der bor enten uden for Milen eller inden for den kvarte Mil, kan blive ved det bestaaende. Hvis Lovforslaget skal vedtages, maa det i alt Fald ændres saaledes, at det kan komme til at virke ens over for Befolkningen. At paalægge nogle enkelte en større Udgift end hidtil — i alt Fald saa stor en Udgift, som dette kan beløbe sig til — synes jeg vil være meget urigtigt, det maa vi se at vare os for.

Jørgensen: Jeg ønsker blot at gøre en Bemærkning til den ærede Ordførers sidste Udtalelse over for mig. Den ærede Ordfører begyndte med at sige, at han fremkom med sin første Udtalelse i Anledning af, at jeg og mine vare saa bange for at køre, derfor havde han sagt, at